ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΠΡΟΝΟΙᾼ
ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΥΡΙΟΥ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

ΕΤΟΣ Η΄. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 29 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1918. ΑΡΙΘ. 184

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Τῌ ΚΥΡΙΑΚῌ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ
(κατ᾽ ἐπιτομὴν μετὰ στενογράφησιν)

Ἡ Ἐκκλησία τῆς χάριτος καλεῖ σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ νόμου νὰ ἑορτάσωσι μαζὺ τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν. Ὡς δὲ ἠκούσατε, ὁ μὲν Ματθαῖος ἱστορεῖ τὴν γενεαλογίαν τοῦ ἐρχομένου Λυτρωτοῦ διὰ νὰ δείξῃ αὐτὸν σπέρμα Ἀβραὰμ καὶ υἱὸν γνήσιον τοῦ Δαυΐδ, τὸν ὁποῖον ἔρχεται νὰ διαδεχθῇ ἐπὶ τοῦ θρόνου ὡς βασιλεὺς αἰώνιος, ὁ δὲ Παῦλος περιγράφει τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Νόμου ὡς πρόλογον τῶν κατορθωμάτων τῆς πίστεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς χάριτος. Πίστει, λέγει, ὁ Ἀβραὰμ ἀφῆκε τὴν πατρίδα του, τὴν Μεσοποταμίαν, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς ξένην χώραν, τὴν Παλαιστίνην· πίστει ὁ αὐτὸς πατριάρχης δὲν ἐδίστασε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν δοκιμαστικὴν προσταγὴν νὰ θυσιάσῃ τὸν μονογενῆ του υἱὸν Ἰσαάκ· πίστει ὁ Ἰακὼβ καὶ ὁ Ἰωσὴφ ἐγένοντο πατριάρχαι τοῦ Ἰσραήλ· πίστει ὁ Μωϋσῆς ἀπέρριψε τὸ ἀξίωμα τοῦ θετοῦ υἱοῦ τῆς θυγατρὸς Φαραώ, προτιμήσας τὴν συγκακουχίαν μετὰ τοῦ λαοῦ του ἀντὶ τῆς προσκαίρου εἰς τὰ βασιλικὰ ἀνάκτορα ἀπολαύσεως· πίστει ὁ αὐτὸς διέβη μετὰ τοῦ λαοῦ του τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ περιεπλανήθη τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Σινᾶ, ἀδιακόπως πολεμῶν ὅπως ἀπο-

καταστήσῃ τὸν ἰσραηλιτικὸν λαὸν ἐλεύθερον εἰς τὴν χώραν τῶν πατέρων του· καί, συντόμως εἰπεῖν, «οἱ ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγένοντο ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, στερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς».

Τὴν περικοπὴν ταύτην, ἀδελφοί, τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς τοῦ ἀπ. Παύλου πολλάκις ἀνέγνωσα καὶ ἤκουσα ἀναγινωσκομένην· πολλάκις ἐθαύμασα τὸ κάλλος της τὸ ἐσωτερικόν, πολλάκις ἐθαύμασα τὸ κάλλος της τὸ ρητορικόν, ἀλλὰ σήμερον ἡ ἀνάγνωσίς της ἐπροξένησεν ἰδιαιτέραν ὅλως εἰς τὴν ψυχήν μου ἐντύπωσιν. Ἀκούων αὐτὴν πρὸ ὀλίγου ἀναγινωσκομένην, ἐνόμιζα ὅτι ἔβλεπα κινηματογραφικὴν ταινίαν τῶν παθημάτων τοῦ ἔθνους μας, τὰ ὁποῖα ἔπαθε διὰ Χριστὸν καὶ τὴν πατρίδα κατὰ τοὺς πέντε αἰῶνας τῆς σκληρᾶς του δουλείας. Εἶδον ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ Παύλου τοὺς διωγμούς, τοὺς ἐξανδραποδισμούς, τὰ μαρτύρια τὰ ἀνήκουστα, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν οἱ πατέρες μας, τὰ ὁποῖα ὑφίστανται καὶ τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἀκόμη οἱ ἀδελφοί μας τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Ἀσίας. Ποῖος κάλαμος θὰ ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ, ποῖος χρωστὴρ θὰ ἠδύνατο νὰ ζωγραφήσῃ, ποία γλῶσσα θὰ ἠδύνατο νὰ διαλαλήσῃ τελειότερον ἀπὸ τὴν περικοπὴν ταύτην τοῦ Παύλου τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως τῶν νέων μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων διὰ τὴν πίστιν τοῦ τοῦ Χριστοῦ τὴν ἁγίαν, διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἱερὸν τῆς γλυκυτάτης ἑλληνικῆς πατρίδος; Εἴη εὐλογητὸν τὸ ὄνομα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἡμετέραις γενεαῖς τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ κέντρον τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας μυριάδων ψυχῶν.

Ἀλλά, ἐνῷ πληροῦται ἡ ψυχή μου ἐνθουσιασμοῦ ἁγίου διὰ τὸ νέφος τῶν μαρτύρων, τὸ ὁποῖον τὰ ἑλληνικὰ ἐδάφη πέμπουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἵνα παρίσταται κύκλῳ τοῦ θρόνου τοῦ ἀρνίου ἐν λευκαῖς στολαῖς, αἰσθάνομαι ἀναβαίνουσαν συγχρόνως ἀπὸ τὸ βάθος τῆς ψυχῆς μου μίαν θλῖψιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἤμην εὐτυχὴς ἂν ἠδυ-

άμην νὰ ἐξωτερικεύσω δι᾽ ἀναλόγων πρὸς τὸν πόνον της δακρύων. ί εἶνε ἡ θλῖψις αὐτή, ἡ ὁποία ἀναμιγνύεται μὲ τὴν χαράν μου; Ἰήπως εἶνε διότι ἀπέθανον τόσαι μυριάδες διὰ τὴν πίστιν τοῦ ῥιστοῦ τὴν ἁγίαν; Ὄχι! Οἱ μαρτυρήσαντες δὲν εἶνε ἄξιοι δακρύων· ὗτοὶ ψάλλουσιν ἤδη ἐν οὐρανοῖς τὸ «ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ἰαββαὼθ» μετὰ τῶν εἰκοσιτεσσάρων πρεσβυτέρων. Ἡ θλῖψίς μου ροέρχεται ἐκ τῆς συναισθήσεως, ὅτι οὐχὶ ὁλόκληρον τὸ ἔθνος μου, ὐχὶ τὸ σύνολον τῶν ἀδελφῶν μου ἐν Χριστῷ καὶ Ἑλλάδι ἐξωτερίευσαν ἐν τῇ ζωῇ των κατὰ τὴν κρίσιμον ταύτην τοῦ κόσμου τιγμὴν τὴν αὐτὴν πίστιν, τὴν ὁποίαν ὁ Παῦλος ἐξυμνεῖ καὶ ἐν τῇ ποίᾳ οἱ ἐν δουλείᾳ ἀδελφοί μας ζῶσι καὶ ἀποθνήσκουσιν.

Ἀλλὰ διατί σᾶς βλέπω κατηφεῖς; Ἀντιλαμβάνομαι τὴν τρικυίαν τῆς ψυχῆς σας, τὸν τάραχον τῆς καρδίας σας. Ὦ, ναί· ἀκούετε ναμφιβόλως εἷς ἕκαστος τὴν φωνὴν τοῦ Χριστοῦ ἀντηχοῦσαν ἐπιληκτικῶς εἰς τὸ βάθος τῆς συνειδήσεώς σας: «ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίτασας;» Εἶνε ἡ φωνὴ τῆς μετανοίας, τὴν ὁποίαν εἷς ἕκαστος ἐξ ἡμῶν κούει ἐντός του διὰ τὴν ὀλιγοπιστίαν τὴν ὁποίαν ἐδείξαμεν καθ᾽ ἣν τιγμὴν ἐκαλούμεθα διὰ τῶν πραγμάτων ἐπιτακτικῶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὰ ἐκπληρώσωμεν τὸ ἕτερον τῶν καθηκόντων, νὰ θυσιάσωμεν τὴν ωήν μας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν διὰ Χριστὸν καὶ τὴν Ἑλίδα μαρτυρούντων ἔτι ἀδελφῶν μας. Ποῖος σήμερον ἐξ ὑμῶν εὐυνειδήτως ἀνασκοπῶν τὴν τρομερὰν διετίαν, τὴν ὁποίαν διήλθομεν ρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός μας ὡς θνους καὶ ὡς κράτους, δὲν ἀναγνωρίζει ὅτι τὸ κύριον αἴτιον τῶν αρακούσεών μας, τῶν παραστρατημάτων μας, τῆς ἀπροθυμίας μας ὰ ἐκτελέσωμεν τὸ καθῆκόν μας ἦτο ἂν ὄχι ἡ ἀπιστία, τοὐλάχιτον ὅμως ἡ ὀλιγοπιστία; Ἐλησμονήσαμεν ὅτι ὁ νῦν ὡς ἔθνος ζῶεν, ἐν πίστει ζῶμεν τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· ἐλησμονήσαμεν ὅτι, ἐὰν ώθημεν ὡς Ἔθνος ἀπὸ τὸν κατακλυσμὸν τῆς τουρκικῆς δουλείας, ώθημεν δι᾽ εἰδικῆς τοῦ Θεοῦ προνοίας, ὡς ὁ Νῶε ἐν τῇ κιβωτῷ· ησμονήσαμεν, ὅτι ἐὰν ἀποκατεστήσαμεν δι᾽ ἑπταετοῦς ἀγῶνος ἐλευραν γωνίαν πατρίδος, καὶ ἐὰν τὴν ἐδιπλασιάσαμεν προσφάτως ᾽ αἱμάτων πολλῶν, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν πίστιν μας ἐπὶ τὴν ωθεν ἀντίληψιν. Ἐλησμονήσαμεν, ναί, καὶ λησμονήσαντες ἠρχίιμεν νὰ σκεπτώμεθα ὡς ὁ κόσμος· νὰ ὑπολογίζωμεν ὡς ἡ ὑλο-

φροσύνη, καὶ νὰ παραγνωρίζωμεν τὴν ἐθνικήν μας ἀποστολήν, ὡ ἀποστολὴν Θεοῦ κλήσεως, ὡς ἀποστολὴν ζώσης πίστεως εἰς Χριστό

Ἐντεῦθεν ἡ ἀπροθυμία τῶν πολλῶν πρὸς τὴν θυσίαν, ἀλλὰ κα ἐντεῦθεν αἱ συμφοραί, αἱ ὁποῖαι κατέλαβον ἡμᾶς περιπλακέντας εἰ ἐμφύλιον σπαραγμὸν καὶ περιπεσόντας εἰς πράξεις κηλιδούσας τὸ ἐθνικὸν καὶ χριστιανικόν μας βίον, καὶ διὰ τὰς ὁποίας σήμερο δυσκολευόμεθα νὰ ἔχωμεν εἰς τὰς καρδίας μας τὸ πλήρωμα τῆς χα ρᾶς ἐπὶ τῇ ἀποκαλυφθείσῃ θαυμαστῶς χάριτι τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶ διὰ τῆς συντριβῆς τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνομίας καὶ τῆς ἀδικίας, δι τῆς εἰς τὰς χώρας τοῦ μαρτυρίου ἀποδόσεως τῆς ἀπ᾽ αἰώνων ἀφαι ρεθείσης ἀπ᾽ αὐτῶν ἐλευθερίας.

Ἐλπίζω νὰ μὴ λυπῶ κανένα ἐκ τῶν εὐσεβῶν ἀκροατῶν μο διὰ τῆς ὑπομνήσεως ταύτης τοῦ προσφάτου λυπηροῦ παρελθόντο Ἀφίνω εἰς τοὺς κατὰ κόσμον σκεπτομένους νὰ ἐξευρίσκουν κοσμι κὰς δικαιολογίας διὰ τὸ ἐθνικόν μας παραστράτημα· ἐγὼ θὰ ἐπιμέν νὰ φωτισθῶσιν αἱ συνειδήσεις διὰ τοῦ φωτὸς τῆς πίστεως, διὰ το λύχνου τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, πρὸ παντὸς χάριν αὐτῶν τῶν τετα ραγμένων συνειδήσεων. Κατανοῶ τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συνδιαλλα γῶμεν ὅσοι δὲν ἐξετελέσαμεν εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴ πλήρως τὸ καθῆκόν μας διὰ τελείας συνδιαλλαγῆς μὲ τὴν συνείδη σίν μας καὶ μὲ τὸν Θεόν. Δέν με ἐνδιαφέρει ἂν πολλοὶ ἢ ὀλίγο εἶνε οἱ αἰσθανόμενοι τεταραγμένην τὴν συνείδησίν των· τὸ γεγονὸ εἶνε ὅτι ἐξ αἰτίας αὐτῶν τὸ ἐθνικόν μας σῶμα εὑρέθη κατειλημμέ νον ἀπὸ πυρετόν, καὶ ὅταν ἓν σῶμα πυρέσσῃ, ἀντὶ νὰ διατυποῦτα κατηγορία κατὰ τοῦ μέλους ἢ τῶν μελῶν, διὰ τῆς παθήσεως τῶν ὁποίω προκαλεῖται ὁ πυρετός, εἶνε προτιμότερον νὰ ἀναγνωρίζεται τοῦ ὅλο σώματος ἡ ἀνωμαλία καὶ νὰ ἀναζητῆται τὸ αἴτιον τοῦ πυρετοῦ· κα τὸ αἴτιον τοῦτο ἐπιμένω νὰ λέγω ὅτι ἦτο ἡ ὀλιγοπιστία μας, ἡ ὀλι γοπιστία, ἥτις μᾶς ἔκαμε νὰ προσδοκῶμεν ἀπὸ ἀνθρώπους ὅ,τ ὀφείλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι εἶνε δῶρον τοῦ Θεοῦ. Ἀλλοίμονο ἐὰν δὲν θελήσωμεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὸ ἁμάρτημά μας ἐνώπιο τοῦ Κυρίου. Διατί στρέφετε ἀνήσυχα τὰ βλέμματά σας εἰς τοὺς Πα ρισίους καὶ τὰς Βερσαλλίας; Πρὸς τὸν Θεὸν στρέψατέ τα μετὰ πί στεως. Αὐτὸς εἶνε ὁ θέσας τὰ ὅρια τῶν ἐθνῶν. Δι᾽ αὐτοῦ οἱ βασι λεῖς βασιλεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οἱ δυνάσται γράφουσι δικαιο

σύνην. Αὐτοῦ ὄργανον εἶνε οἱ ἄνδρες, οἱ συνερχόμενοι εἰς συνέδριον ὅπως δικάσωσιν ἐπὶ τῶν τυχῶν ἐθνῶν καὶ λαῶν. Ἄς ἀφήσωμεν τὰς αὐταπάτας εἰς τοὺς Τούρκους καὶ τοὺς Βουλγάρους· ἂς ἀφήσωμεν τὰς μεγαλαυχίας καὶ τοὺς κομπασμοὺς εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὸν Καΐζερ· καί, ἐνθυμούμενοι τὴν κλῆσιν καὶ τὴν ἀποστολήν μας, ἂς ταπεινωθῶμεν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἵνα ὑψωθῶμεν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς αὐτοῦ. Ὁ Θεός, τὸν ὁποῖον λατρεύομεν, εἶνε Θεὸς εὐσπλαγχνίας, Θεὸς ἀπὸ κοπρίας ἀνιστῶν πτωχὸν καὶ ἀπὸ γῆς ἀνυψῶν πένητα, Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος καὶ ταπεινοῖς διδοὺς χάριν. Ἐνώπιον Αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι καὶ ζητοῦντες ἄφεσιν διὰ τὸ παρελθόν, ἀσφαλίζομεν δι᾽ ἑαυτοὺς καὶ τὸ ἔθνος μας τὴν βοήθειαν Αὐτοῦ, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ κατάγων εἰς Ἅδου καὶ ἀνάγων. Ἄς φιλῶμεν μετ᾽ ἀγάπης καὶ εὐγνωμοσύνης τὴν ἁγίαν του δεξιὰν καὶ ὅταν μᾶς ραπίζῃ καὶ ὅταν μᾶς θωπεύῃ.

Μετὰ δύο ἡμέρας πανηγυρίζομεν τὴν Γέννησιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· τὴν φορὰν αὐτὴν ὁ ἀγγελικὸς ὕμνος «δόξα ἐν Ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη» προσαρμόζεται καλλίτερον πρὸς τὴν κατάστασιν τῶν καρδιῶν μας. Ἄς ἀνοίξωμεν τὰ ὦτά μας εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας, καλοῦσαν ἡμᾶς νὰ προϋπαντήσωμεν τὸν εἰς ἡμᾶς ἐρχόμενον· ἂν ἤρχετο ἀπὸ ξηρᾶς, θὰ κατευθυνόμεθα εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν· ἀλλ᾽ ἔρχεται ἀπ᾽ οὐρανοῦ· πρὸς τὸν οὐρανὸν λοιπὸν ἂς ὑψωθῶμεν, ἐγκαταλείποντες τὰς γηΐνας ἀντιλήψεις, ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὴν δεσποτείαν τῶν παθῶν, ἐλευθερούμενοι τῶν δεσμῶν τῆς ὕλης. Ἐκεῖ, εἰς τὴν οὐράνιον σφαῖραν τῆς πνευματικῆς ζωῆς, θὰ συναντήσωμεν τὰ πνεύματα τῶν δικαίων, τὰς ψυχὰς τῶν ἁγίων καὶ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Νόμου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Χάριτος, ἡνωμένας εἰς κοινὴν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν, ὅτι «Θεὸς φανεροῦται ἐν σαρκί».

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ͂ ΣΥΝΟΔΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

† *ΜΕΛΕΤΙΟΣ, χάριτι Χριστοῦ, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παντὶ τῷ πληρώματι τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, χάρις καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν.*

Ἐρχόμενοι ἐξ Ἑλλάδος, ὡς ἐκ προσώπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας ἡμῶν πρὸς ποιμαντικὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀγαπητῶν Αὐτῆς τέκνων, περιεβλήθημεν διὰ τῆς ἀκολούθου Συνοδικῆς πληρεξουσιότητος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκρίνουσα, ὅπως ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ Πρόεδρος Αὐτῆς κ. Μελέτιος, ἐπισκέψηται αὐτοπροσώπως τὰς ἐν τῇ Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξους Ἑλληνικὰς Κοινότητας πρὸς εὐλογίαν αὐτῶν καὶ στηριγμὸν ἐν τῇ πίστει, τῇ ἐλπίδι καὶ τῇ ἀγάπῃ ἀνατίθησιν ἅμα Αὐτῷ Ἐξαρχικῶς τὴν μέριμναν τῆς ὀργανώσεως τῶν Κοινοτήτων καὶ καθόλου τὴν φροντίδα τῆς προσωρινῆς διοικήσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων τῆς Ἀμερικῆς Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ τακτοποιήσει τῶν κατ᾽ αὐτὰς πραγμάτων.

Δικαιοῦται τοίνυν ἡ Αὐτοῦ Πανιερότης ἐνεργεῖν ἐν Ἀμερικῇ ἐξαρχικῶς μετὰ τελείας ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πληρεξουσιότητος πανθ᾽ ὅσα ὑπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων ἐπιτρέπονταί τε καὶ ἐπιτάσσονται τῇ ἐπισκοπικῇ ἐξουσίᾳ πρὸς καταρτισμὸν τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐκδίδεται ἡ πρᾶξις αὕτη τῆς Συνοδικῆς πληρεξουσιότητος.

Ἐν Ἀθήναις μηνὸς Ἰουλίου, Ε′ ἔτους αϡιη′.

† Ὁ Ἀθηνῶν ***Μελέτιος,*** *Πρόεδρος*

† Ὁ Φαναρίου-Θεσσαλιώτιδος ***Εὐθύμιος*** *† Ὁ Φθιώτιδος* ***Ἰάκωβος***

† Ὁ Χαλκίδος-Καρυστίας ***Χρύσανθος*** *† Ὁ Γυθείου-Οἰτύλου* ***Διονύσιος***

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. ***Ἀλέξ. Παπαδόπουλος***

Ὡς συνέχεια τῆς ὡς ἄνω Συνοδικῆς πληρεξουσιότητος ἦλθε πρὸς ἡμᾶς ἐξ Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἐν Οὐασιγκτῶνι Ἑλληνικῆς Πρεσβείας τὸ ἀκόλουθον Συνοδικὸν τηλεγράφημα:

«Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κομισαμένη τὸ ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου ὑμέτερον τηλεγράφημα περὶ προσωρινῆς ἀναθέσεως τῆς διευθύνσεως τῶν πραγμάτων τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας τῷ Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Ροδοστόλου, δι᾽ οὓς ἀναφέρετε λόγους, διορίζει τοῦτον προσωρινῶς ὡς Συνοδικὸν Ἐπίτροπον μετὰ τῆς αὐτῆς πληρεξουσιότητος, ἣν ἔδωκεν ὑμῖν διὰ τῆς ἀπὸ 5 Ἰουλίου ἐ. ἔ. πράξεως αὐτῆς».

(Ὑπογρ.) *† Ὁ Φαναρίου-Θεσσαλιώτιδος* ***Εὐθύμιος***

† Ὁ Δημητριάδος ***Γερμανὸς*** *† Ὁ Ναυπακτίας-Εὐρυτανίας* ***Ἀμβρόσιος***

† Ὁ Γυθείου ***Διονύσιος.***

Συνῳδὰ ταῖς ὡς ἄνω πράξει καὶ ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γνωστὸν ποιούμεθα παντὶ τῷ εὐσεβεῖ πληρώματι, ὅτι τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἡ διακυβέρνησις παραδέδοται ἀπὸ τῆς σήμερον τῷ θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ Ροδοστόλου κ. Ἀλεξάνδρῳ, ἔχοντι Συνοδικὴν πληρεξουσιότητα, ὅπως διοικῇ τὰς ἐν Ἀμερικῇ, Βορείῳ καὶ Νοτίῳ, Ἑλληνικὰς Ἐκκλησίας, ὡς Συνοδικὸς Ἐπίτροπος, ἐνεργῶν καὶ ἀποφασίζων πανθ᾽ ὅσα οἱ ἱεροὶ τῆς Ἐκκλησίας κανόνες τῆς Ἐπισκοπικῆς δικαιοδοσίας ἀναγράφουσι.

Ἵνα δὲ μὴ ἀγνοῶνται ὑπὸ τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος αἱ κυριώτεραι τοὐλάχιστον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων, ἐφ᾽ ὧν μέλλει νὰ διεξάγηται ἡ

Ἐκκλησιαστικὴ διακονία τοῦ θεοφιλεστάτου Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, κρίνομεν ἐπάναγκες νὰ διατυπώσωμεν ταύτας συνοπτικῶς, ὡς ἀκολούθως:

1ον). Ὁ Συνοδικὸς Ἐπίτροπος, ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δικαστικῶν αὐτοῦ καθηκόντων βοηθεῖται ὑπὸ τριῶν βαθμούχων κληρικῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπείας, ἤτοι τοῦ Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Οἰκονόμου καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου, πάντων πτυχιούχων Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς.

2ον). Ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν δικαστικῶν αὐτοῦ καθηκόντων, ὁ Συνοδικὸς Ἐπίτροπος βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ «πνευματικοῦ δικαστηρίου». Τὸ πνευματικὸν δικαστήριον ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς Προέδρου, τοῦ Πρωτοσυγκέλου, τοῦ Οἰκονόμου καὶ δύο ἑτέρων βαθμούχων πρεσβυτέρων, ἐκ τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου. Τα καθήκοντα δικαστικοῦ Γραμματέως ἐπιτελεῖ ὁ Ἀρχιδιάκονος ἢ ὁ εἷς ὃν ἐκ τῶν μελῶν τοῦ δικαστηρίου θὰ ἀνέθετε τοιαύτην ἐντολὴν ὁ Συνοδικὸς Ἐπίτροπος.

3ον). Τὸ Πνευματικὸν Δικαστήριον συνεδριάζει πρὸς ἐκδίκασιν πάσης ὑποθέσεως κανονικοῦ χαρακτῆρος. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἱεροὶ Κανόνες δικαστὴν τῶν κανονικῶν παραπτωμάτων ἀναγνωρίζουσι τὸν Ἐπίσκοπον, ἡ ψῆφος τῶν σὺν αὐτῷ συνεδριαζόντων πρεσβυτέρων ἔχει δύναμιν συμβουλευτικήν.

4ον). Αἱ ἀποφάσεις τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου ἰσχύουσιν ἢ ἀπὸ τῆς ἐπὶ δικαστηρίου ἀπαγγελίας, παρόντος τοῦ δικαζομένου, ἢ ἀπὸ τῆς ἐγγράφου πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως, ἢ ἀπὸ τῆς διὰ δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου δημοσιεύσεως αὐτῶν.

5ον). Αἱ ἀποφάσεις τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου, αἱ καταγινώσκουσαι, προκειμένου μὲν περὶ ἱερέων καὶ διακόνων ἀργίαν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν 90 ἡμερῶν, προκειμένου δὲ περὶ λαϊκῶν στέρησιν ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων, οὐχὶ ἀνωτέραν τοῦ ἔτους, εἶναι ἀνέκκλητοι. Αἱ καταγινώσκουσαι ὅμως ποινὴν ἀργίας μὲν ἄνω τῶν 90 ἡμερῶν, στερήσεως δὲ ἐκκλησιαστικῶν δικαιωμάτων ἄνω τοῦ ἔτους δύνανται νὰ ἐφεσιβληθῶσι πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτῶν. Ἡ ἔφεσις δὲν ἀναστέλλει τὴν ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ Δικαστηρίου ἐπιβληθεῖσαν ποινήν.

6ον). Μέχρι τοῦ καταρτισμοῦ εἰδικῆς Ἐκκλησιαστικῆς δικονομίας διὰ τὸ πνευματικὸν δικαστήριον καὶ Συνοδικῆς Ἐπιτροπείας, τὰ ἐλλείποντα ἐκ τῶν παρουσῶν διατάξεων ἀναπληροῦνται ἐκ τῶν δικονομιῶν τῶν πνευματικῶν δικαστηρίων τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου, ἢ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας.

7ον.) Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος, τιμωρηθεὶς δι' ἀργίας, ἐὰν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς τολμήσῃ νὰ τελέσῃ οἱανδήποτε ἱεροπραξίαν διαρκούσης τῆς ποινῆς αὐτοῦ, ἐκπίπτει τῆς ἱερωσύνης, οὐδὲν ὠφελούσης αὐτῷ τῆς πρὸ τῆς Συνόδου ἐφέσεως, κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ Δ΄ κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου.

8ον), Χριστιανοί, γνωρίσαντες τὴν ὑπὸ τοῦ πνευματικοῦ Δικαστηρίου ἐπιβληθεῖσαν καθαίρεσιν, ἢ καὶ προσωρινὴν ἀργίαν πρεσβυτέρῳ ἢ Διακόνῳ καὶ δεχθέντες παρὰ τοῦ καθῃρημένου ἢ τοῦ ὑπὸ ἀργίαν οἱανδήποτε ἱερατικὴν πρᾶξιν, ἀποβάλλονται τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ῥητὴν διάταξιν τοῦ αὐτοῦ Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου.

9ον). Ἡ ποινὴ τῆς ἀργίας, ἐκτὸς ἐὰν ἄλλως ὁρίζεται ἐν τῇ ἀποφάσει, συνεπάγεται καὶ τὴν ἰσόχρονον στέρησιν τῶν ἀπὸ τῆς θέσεως ἀπολαυῶν. Ἐὰν ὅμως

ὁ καταδικασθείς, κατόπιν ἐφέσεως πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, κηρυχθῇ ἀθῷος, δικαιοῦται εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς συμπεφωνημένης ἀντιμισθίας, ἐὰν μὲν ἐγένετο ὑπόδικος, συνεπείᾳ καταγγελίας τοῦ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ ταμείου τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἐὰν δὲ ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, αὐτεπαγγέλτως, ἀπὸ τοῦ γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

10ον). Οὐδεὶς ἐφημέριος, ἱερεὺς ἢ διάκονος, μὴ ἔχων διορισμόν, διὰ τὴν ἣν κατέχει ἐνοριακὴν θέσιν, μέχρι μὲν τῆς ἡμέρας ταύτης ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἢ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἢ ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μελετίου, ὡς πληρεξουσίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπὸ δὲ τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, θεωρεῖται κανονικῶς ἐφημερεύων. Πάντες ἄρα οἱ ἔν τινι ἐνορίᾳ ἐφημερεύοντες, χωρὶς νὰ ἔχωσι τοιοῦτον διορισμόν, εὑρίσκονται ἐν ἀντικανονικότητι καὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ἀντικανονικῶς ὑπ' αὐτῶν τελούμενα μυστήρια.

11ον). Τέλεσις ὑπὸ ἱερέως οἱουδήτινος μυστηρίου ἔξω τῆς τεταγμένης αὐτῷ ἐνορίας, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ τῆς ἐνορίας ταύτης ἱερέως, εἶναι πρᾶξις ἀντικανονική, ἐπισύρουσα τὴν κανονικὴν τιμωρίαν τοῦ τελέσαντος.

12ον). Διὰ τὴν σύστασιν ἐνορίας ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ἔγγραφος ἄδεια τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, ἐκδιδομένη ἀφοῦ ὁ Συνοδικὸς Ἐπίτροπος πεισθῇ ὅτι ὑπάρχει ἐπαρκὴς ἀριθμὸς ἐνοριτῶν καὶ ἡ οἰκονομικὴ βάσις τῆς συντηρήσεως νέου ναοῦ.

13ον). Οἱ κατοικοῦντες ἔν τινι πόλει Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντες μίαν ἐνορίαν, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν αὐτῇ ναῶν καὶ ἱερέων, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ὑπάρχῃ πρᾶξις τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, καθορίζουσα τυπικὰ ὅρια ἐνοριῶν.

14ον). Πολλαὶ ὁμοῦ παροικίαι, ἀδυνατοῦσαι νὰ ἀπαρτίσωσιν ἰδίας ἐνορίας, δύνανται νὰ ἑνῶνται διὰ πράξεως τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς μίαν ἐνοριακὴν περιφέρειαν, ἔχουσαν ἴδιον ἱερέα, περιοδευτικῶς τελοῦντα τὰ μυστήρια.

15ον). Ἐὰν ἱερεύς τις, ἄνευ ἀδείας τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, πήξῃ θυσιαστήριον καὶ ἀνακληθεὶς εἰς τὴν τάξιν ἐπιμείνῃ τῇ παρανομίᾳ, τιμωρεῖται διὰ καθαιρέσεως καὶ ἐὰν δὲ καὶ μετὰ ταῦτα ἐμμείνῃ τῇ πωρώσει αὐτοῦ, ἀφορίζεται αὐτός τε καὶ οἱ κοινωνοῦντες αὐτῷ ὡς ρητῶς οἱ ἱεροὶ Κανόνες διακελεύονται.

16ον). Ἱερεὺς κανονικῶς διωρισμένος παύεται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτοῦ, μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, διὰ κανονικὰ παραπτώματα. Μετατίθεται ἀπὸ ἐνορίας εἰς ἐνορίαν, ἐξ ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκόπου, ἐὰν τοῦτο ἐπιβάλληται ὑπὸ ἀνάγκης τῆς Ἐκκλησιαστικῆς διακονίας πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν.

17ον). Οὐδεὶς δύναται να χειροτονηθῇ ἱερεὺς ἢ διάκονος, ἐὰν μὴ πρὸς τῇ εὐσεβείᾳ καὶ χρηστοηθείᾳ, φέρῃ καὶ πτυχίον Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς Σχολῆς, ἢ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ριζαρείου Σχολῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἰσοβαθμίου, ἀλλ' οὐδὲ προσλαμβάνεται τοῦ λοιποῦ ἔξωθεν κεχειροτονημένος ἱερεὺς ἢ διάκονος, μὴ ἔχων μετὰ τοῦ κανονικοῦ ἀπὸ τοῦ ἐπισκόπου αὐτοῦ ἀπολυτηρίου πτυχίον τῶν ὡς ἄνω Σχολῶν. Πάντες δὲ οἱ νῦν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησίας, ἄνευ τῶν ὡς ἄνω προσόντων παιδεύσεως ὑπηρετοῦντες θεωροῦνται ὡς προσωρινοί, δυνάμενοι νὰ ἀντικαθιστῶνται ὑπὸ προσοντούχων ἱερέων, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχωσι τοιοῦτοι πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτῶν.

18ον). Πᾶς ἱερεὺς ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ παύσεως νὰ ἀναφέρῃ ἐγγράφως ς τὸν Συνοδικὸν Ἐπίτροπον τὴν τυχὸν ἐμφάνισιν ἐν τῇ ἐνορίᾳ αὐτοῦ ἱερέως ἢ κανονικοῦ, ὡς καὶ πᾶσαν τέλεσιν πράξεως ἐκκλησιαστικῆς ὑπὸ τοιούτων ὐδὲ δύναται νὰ δεχθῇ ἀκατακρίτως εἰς λειτουργίαν, ἢ εἰς προσωρινὴν αὐτοῦ ντικατάστασιν πρεσβύτερον ἢ διάκονον, παροικοῦντα ἐν τῇ ἐνορίᾳ αὐτοῦ, ὰν μὴ πρότερον βεβαιωθῇ, ὅτι τυγχάνει ἐφωδιασμένος διὰ τῆς πρὸς τὸ λει-ουργεῖν ἀδείας τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου.

19ον). Ὁ μισθὸς τοῦ ἱερέως ἢ τοῦ διακόνου, προσδιοριζόμενος ὑπὸ τῆς νοριακῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου κατὰ τὸν ιορισμὸν αὐτοῦ, δὲν δύναται νὰ ἐλαττωθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ, κτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ προσωρινῆς διακοπῆς ἐξ ἀποφάσεως τοῦ πνευματικοῦ καστηρίου, λόγῳ τιμωρίας ἐπὶ παραπτώματι.

20όν). Ὁ ἱερεύς, πνευματικὸς ὢν προϊστάμενος τῆς ἐνορίας αὐτοῦ, εἶναι ἡ νοριακὴ Ἐκκλησιαστικὴ ἀρχή, καὶ ὡς τοιοῦτος μετέχει μὲν αὐτοδικαίως τοῦ αχειριστικοῦ τῆς Ἐκκλησίας Συμβουλίου, προεδρεύων αὐτοῦ, κρατεῖ δὲ εἰς εῖρας αὐτοῦ τὰς κλεῖδας τῆς Ἐκκλησίας, οὐδενὸς δικαιουμένου, ἐφ' ὅσον κα-έχει τὴν ἱερατικὴν ἐν τῇ ἐνορίᾳ θέσιν, νὰ παρεμβάλῃ οἱονδήποτε πρόσκομμα ς τὴν τέλεσιν τῶν ἱερατικῶν αὐτοῦ καθηκόντων.

21ον). Ναοί, καθωρισμένοι διὰ τὴν δημοσίαν λατρείαν τῆς Ἁγίας Ὀρθοδό-ου Ἐκκλησίας, ἰδιοκτητικῶς ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ χύουσιν ἐπ' αὐτῶν καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν οἱ ἱεροὶ Κανόνες, οἱ διαγορεύ-ντες, ὅτι οὐδὲν Ἐκκλησιαστικὸν κτῆμα δύναται ν' ἀπαλλοτριωθῇ ἄνευ τῆς νώμης τοῦ ἁρμοδίου Ἐπισκόπου. Ἐὰν δὲ συμβῇ νὰ μὴ ὑπάρξωσιν Ἕλληνες Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί, πρὸς χρῆσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τῆς περιουσίας αὐ-οῦ, τὰ κατὰ τὴν διάθεσιν αὐτῶν εἶναι δικαίωμα τῆς ἐκπροσωπούσης τὴν ὅλην Ἀμερικῇ Ἑλληνικὴν Ἐκκησίαν Κεντρικῆς ἀρχῆς.

22ον). Θὰ ὑπάρχωσι κατὰ περιφερείας περιοδευταὶ ἱεροκήρυκες, μὲ τὸν αθμὸν Ἀρχιμανδρίτου ἢ πρωθιερέως, πτυχιοῦχοι Ὀρθοδόξου Θεολογικῆς χολῆς, οἵτινες, περιοδεύοντες ἀνὰ τὴν ὡρισμένην αὐτοῖς Ἐκκλησιαστικὴν ριφέρειαν, κηρύττουσι τὸν θεῖον λόγον, πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν. Οἱ τοὶ θὰ ἔχωσιν ἐπίσης τὸ καθῆκον νὰ ἐποπτεύωσιν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν ρῶν Ναῶν καὶ τῶν τούτων φιλανθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων αφέροντες δι' ἐκθέσεων αὐτῶν τὰ τῆς καταστάσεως τούτων πρὸς τὸν Συνοδι-ν Ἐπίτροπον.

23ον). Διὰ τὴν σύστασιν ἐγκύρου γάμου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ὀρθοδό-υ Ἐκκλησίας, μετὰ τῶν ἄλλων κανονικῶν ὅρων, ἀπαιτεῖται γραπτὴ ἄδεια τοῦ νοδικοῦ Ἐπιτρόπου, ἢ ἐντεταλμένου ὑπ' αὐτοῦ προσώπου, πρὸς τὸν ἱερέα ς ἐνορίας, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ, τῆς ὁποίας μέλλει νὰ τελεσθῇ τὸ μυστήριον.

24ον). Οἱ περιοδευταὶ ἱεροκήρυκες δύνανται, δυνάμει εἰδικῆς ἀδείας τοῦ νοδικοῦ Ἐπιτρόπου, ὅπως, μετὰ τῶν ἄλλων μυστηρίων, τελῶσι καὶ τὸ μυ-ήριον τοῦ γάμου, εἰς τόπους οἵτινες δὲν συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν περιο-ν ἐνορίας τινός.

25ον). Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἐπισκοπικῆς ἀδείας πρὸς τέλεσιν τοῦ μυστη-ου τοῦ γάμου, ἐκτὸς τῶν ἐπιτοπίων πολιτικῶν διατυπώσεων ἀπαιτεῖται πιστο-ίησις ὑπὸ τοῦ ζητοῦντος τὴν ἄδειαν ἱερέως περὶ ἐλλείψεως γαμικῶν κωλυμά-

των, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ πιστοποίησις δὲ αὕτ ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ προσώπων ἀγνώστων τῷ ἱερεῖ, ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ βάσ ἢ πιστοποιητικῶν ἐπισήμου Ἐκκλησιαστικῆς ἢ πολιτικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐπὶ τῇ ἐνόρκ καταθέσει δύο μαρτύρων, γνωριζόντων προσωπικῶς τοὺς ἐρχομένους εἰς γάμ κοινωνίαν καὶ ὄντων εἰς θέσιν νὰ μαρτυρήσωσι περὶ τῆς ἐλλείψεως γαμικῶ κωλυμάτων.

26ον). Πᾶς ἱερεύς, λαβὼν τὴν ἐπισκοπικὴν ἄδειαν τελέσεως γάμου, ὀφείλ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Συνοδικὸν Ἐπίτροπον συμπεπληρωμένον τὸ δελτίον τελ σεως γάμου πρὸς ἐγγραφὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν γάμων τῷ τηρουμένῳ ἐν τ Γραφείῳ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, ὡς βεβαίωσις δὲ διὰ τὴν ἐγγραφὴν ταυ την θὰ ἐκδίδεται πρὸς τοὺς νυμφευθέντας ἀπόδειξις ἐκ τοῦ συνοδικοῦ γραφεί πρὸς τὴν τούτων ἀσφάλειαν.

27ον). Πρὸς σύναψιν δευτέρου ἢ τρίτου γάμου, κατόπιν διαζεύξεως, πρ τῇ ἄλλῃ περὶ ἐλλείψεως κωλυμάτων πιστοποιήσει, ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ κ νονικοῦ διαζευκτηρίου γράμματος, ἐκδεδομένου ὑπὸ Ὀρθοδόξου Ἐπισκόπου.

28ον). Πρὸς ἔκδοσιν διαζυγίου ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπὶ Ἑλλή νων Ὀρθοδόξων, διαζευχθέντων ὑπὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων τῶν Πολιτειῶ τῆς Ἀμερικῆς, ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, βεβαιοῦσ ὅτι οἱ λόγοι τῆς διαζεύξεως εἶναι ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδο ξος Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει ὡς λόγους διαλύσεως τοῦ γάμου.

29ον). Πρὸς πληρωμὴν τῶν μισθῶν τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ προσω πικοῦ τοῦ γραφείου αὐτοῦ καὶ τῶν περιοδευόντων ἱεροκηρύκων, τῶν μεταβατ κῶν κατὰ τὰς περιοδείας αὐτῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Συνοδ κῆς Ἐπιτροπείας καὶ καθόλου πρὸς ἐπάρκειαν εἰς τὰς γενικὰς ἐκκλησιαστικὰ ἀνάγκας, θὰ ὑπάρχῃ τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον, ἐκπροσωπούμενο καὶ διοικούμενον ὑπὸ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρό που, ὡς Προέδρου, τῶν τεσσάρων μελῶν τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου κα δύο ἐγκρίτων λαϊκῶν μελῶν, ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου διοριζομένων. Τα μίας δὲ ὑπεύθυνος τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἶναι ὁ Οἰκονόμο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπείας.

30όν). Πόροι τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου εἶναι 1ον) Τὰ ἐκ τῶ ἀδειῶν γάμου καὶ τῶν οἱωνδήτινων πιστοποιητικῶν τοῦ Ἐπιτροπικοῦ Γραφείο δικαιώματα, καθοριζόμενα μονίμως ἢ κατὰ περιόδους ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου το Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου. 2ον) Τὰ προαιρετικῶς διδόμενα, συνεπεί τελέσεως ὑπὸ τοῦ Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου οἱωνδήτινων τελετουργικῶν πράξεω 3ον) Αἱ συνδρομαὶ τῶν ἐνοριακῶν ταμείων, ὧν τὸ ποσὸν ἀφίεται εἰς τὴν πρ αίρεσιν τῶν διοικούντων αὐτὰ Συμβουλίων, 4ον) Αἱ οἱαιδήτινες δωρεαὶ τῶ φιλοχρίστων. 5ον) Ἡ χορηγεία τοῦ ἐν Ἀθήναις Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Τα μείου, ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη πρὸς κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος τοῦ ταμείου

31ον) Μισθὸς μηνιαῖος ὁρίζεται τοῦ μὲν Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου δολλάρι 700, τοῦ Πρωτοσυγκέλλου, τοῦ Οἰκονόμου καὶ ἑκάστου τῶν ἱεροκηρύκων ἀν δολλάρια 300 καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου δολ. 200.

32ον) Ὁ μισθὸς τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ τοῦ Ἐπιτροπικοῦ Γραφείου γραφέων καὶ κλητήρων ἀριθμοῦ ἀναλόγου πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ Γραφείου, ὡ καὶ ἡ δαπάνη τοῦ μισθώματος τῶν ἐπιτροπικῶν Γραφείων, ἡ δαπάνη τῶν γρα

φειακῶν ἐπίπλων, τῆς γραφικῆς ὕλης, τῶν ταχυδρομικῶν καὶ τηλεγραφικῶν καὶ ὁδοιπορικῶν, τοῦ τε Συνοδικοῦ Ἐπιτρόπου περιοδεύοντος καὶ τῶν ἱεροκηρύκων, θὰ ὁρίζωνται ἐξ ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου, ἐν ἐτησίῳ προϋπολογισμῷ, ἐγκεκριμένῳ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

83ον) Τὰ τυχὸν περισσεύματα τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, μετὰ τὴν πλήρωσιν τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, θὰ ἀποτελῶσι τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον αὐτοῦ, προωρισμένον διὰ τοὺς γενικοὺς Ἐκκλησιαστικούς, ἐκπαιδευτικοὺς καὶ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Καὶ αἱ μὲν διατάξεις αὗται· πεποίθαμεν δὲ ὅτι ἡ ἀκριβὴς τούτων ἐφαρμογὴ μέχρις ἀντικαταστάσεως αὐτῶν ἐξ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ πληρεστέρων, θὰ ἐπιφέρωσι τὴν κοινῶς ὑπὸ τῶν τέκνων τῆς Ἐκκλησίας ποθουμένην εὐταξίαν, εἰσάγουσαι τάξιν καὶ εὐρυθμίαν, ἀντὶ τῆς νῦν ἀρρυθμίας καὶ συγχύσεως, καὶ θὰ ἀποτελέσωσι βῆμα ἀσφαλὲς πρὸς τὴν πρόοδον διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἔλεος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἐγράφη ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 27/9 Νοεμβρίου ἔτους 1918 καὶ θεωρεῖται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

† Ὁ Ἀθηνῶν Μελέτιος
Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκκλησιαστικά.

Ἱερὰ Σύνοδος. *Συνεδρία 17 Δεκεμβρίου:* Ἐν τῇ συνεδρίᾳ ταύτῃ τῆς Ἱ. Συνόδου, γενομένῃ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Παν. Μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Μελετίου τὸ πρῶτον μετὰ τὴν ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης ἐπάνοδον, ἡ Α. Π. ἐξέφρασε τὴν χαρὰν αὐτῆς ἐπὶ τῷ ὅτι ἐπαναβλέπει τοὺς ἀγαπητοὺς Σεβ. συνέδρους μετὰ πεντάμηνον ἀπουσίαν ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης ἅμα δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ὅτι ὁ Ἅγιος Θεὸς ηὐδόκησε νὰ εὐοδώσῃ τὰ διαβήματα Αὐτῆς ἐν τῇ ἀποστολῇ. Πρὸς τούτοις ἡ Α. Π. ἐχαιρέτισε διὰ λόγων μεστῶν φιλαδέλφου ἀγάπης τοὺς δύο νέους ἐν τῇ συνοδικῇ τοῦ ἔτους τούτου περιόδῳ συνέδρους. Ὁ Παν. Πρόεδρος ἐξέθηκεν εἶτα τὰς καθ' ὅλου ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς καὶ Εὐρώπης ἐντυπώσεις αὐτοῦ περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ πολυαρίθμου ὀρθοδόξου πληρώματος, καὶ περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτοπίου παμμεροῦς μελέτης πορισμάτων ὡς πρὸς τὴν προσήκουσαν ῥύθμισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ διακυβερνήσεως.

Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς 19 τοῦ αὐτοῦ ὁ Παν. Μητροπολίτης συνεχίζων τὰς περὶ τῆς Ἀποστολῆς ἀνακοινώσεις αὐτοῦ παρέστησε τὴν θερμότητα τῶν γενομένων αὐτῷ ἐν Ἀμερικῇ δεξιώσεων ἰδίᾳ ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας, ἧς ὁ κλῆρος ἐπέδειξεν αὐτῷ τε καὶ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ τῇ Ἑλληνικῇ Ἐκκλησίᾳ μέγιστον σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν, περιέγραψε συντόμως τὰς γενομένας ἐν δια-

φόροις πόλεσι τῇ Ἀποστολῇ ἐπισήμους ὑποδοχὰς ἐν διαφόροις ναοῖς καὶ αἰθούσαις ἐπὶ παρουσίᾳ χιλιάδων κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν καὶ τὰς ὀργανωθείσας συσκέψεις ἐπὶ διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων. Τὰ αὐτὰ αἰσθήματα διετράνωσαν πρὸς τὴν Ἑλλην. Ἐκκλησίαν καὶ ἄλλοι ἄλλων δογμάτων κληρικοὶ καὶ λαϊκοί.

Εἶτα ἡ Α. Π. ἐξέθηκε καὶ τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ γενομένας αὐτῇ μετὰ πλείστης τιμῆς δεξιώσεις, ἐντεύξεις καὶ συζητήσεις μετὰ τοῦ ἀνωτάτου Ἀγγλικανικοῦ κλήρου, καθ' ἃς αἰσθήματα βαθυτάτης συμπαθείας πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος διετρανώθησαν, ἅμα δὲ καὶ τὰς ἐντυπώσεις αὐτῆς περὶ τῆς καθ' ὅλου καταστάσεως τῆς συγχρόνου Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἧς καὶ παρέστησε τὴν συντηρητικὴν κατεύθυνσιν, τὰ μέγιστα προσομοιάζουσαν πρὸς τὸ ἡμέτερον ἐκκλησιαστικὸν καθεστώς.

Μετὰ τοῦτο τῇ προτάσει τοῦ Μητροπολίτου ἀπεστάλησαν ἀπὸ μέρους τῆς Ἱ. Συνόδου τὰ ἀκόλουθα τηλεγραφήματα:

Σεβασμ. Ἐπίσκοπον Λονδίνου.

Εἰς Λονδῖνον

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, μνήμων τῆς ἐν Ἀθήναις παρουσίας τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος, πληροῦται αὖθις χαρᾶς πληροφορουμένη περὶ τῆς γενομένης τῷ Μητροπολίτῃ Ἀθηνῶν ὑποδοχῆς ἔν τε τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ ἁγίου Παύλου καὶ ἐν τῷ ἀρχαίῳ Ναῷ τοῦ Οὐεστμίνστερ καὶ ἐν τῷ τῆς Σιὼν Κολλεγίῳ ὑπὸ τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς μεγάλης πρωτευούσης τῆς Ἀγγλίας καὶ περὶ τῶν ἐκδηλωθέντων θερμῶν αἰσθημάτων συμπαθείας πρὸς τὸν ἀλύτρωτον Ἑλληνισμόν. Τὸ ὑπὸ τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ Ἀνατολ. Ἐκκλησιαστικῆς Ἑνώσεως ὑπογεγραμμένον ψήφισμα συγκινεῖ ἰδιαιτέρως τὴν Ἱερὰν Σύνοδον καὶ τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τὰς ἐν αὐτῷ θερμὰς ἐκφράσεις συμπαθείας ὑπὲρ τῆς Πανελληνίου Ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ τῆς ἀποδόσεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ δεδουλωμένου Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας καὶ πληροῦσιν αὐτὸν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ἡμετέραν Σεβασμιότητα καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον αὐτῆς.

† Ὁ Ἀθηνῶν ***Μελέτιος***

Πρὸς τὸν Βασιλικὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογίας κ. Χέδλαμ.

Εἰς Ὀξφόρδην

Βαθέως συναισθάνεται ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀξίαν τῶν αἰσθημάτων, ἅτινα ἐκίνησαν τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ὀξφορδιανοῦ Πανεπιστημίου εἰς τὸ νὰ τιμήσῃ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀθηνῶν κ. Μελέτιον διὰ τοῦ τιμητικοῦ τίτλου τοῦ Διδάκτορος τῆς Θεολογίας.

Ἐν τῷ γεγονότι τούτῳ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας διαβλέπει νέαν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ ἀρχαιοτέρου τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Πανεπιστημίων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐπιλαμβάνεται τῆς εὐκαιρίας νὰ διατρανώσῃ τὴν βαθεῖαν αὐτῆς ἐκτίμησιν πρὸς τὴν Πανεπιστημιακὴν τῶν εἴκοσι Κολλεγίων τῆς Ὀξφόρδης ὁμοσπονδίαν, ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐπιστήμης καλλιεργεῖται καὶ βαθμιαίως προάγεται τὸ ἅγιον ἔργον τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ***Μελέτιος***

Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπον Καντερβουρίας

Εἰς Λονδῖνον

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας συνεκινήθη βαθέως λαβοῦσα γνῶσιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀγάπης καὶ συμπαθείας, ἅτινα ἐπὶ τῇ ἐν Λονδίνῳ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀθηνῶν ἐξεδηλώθησαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους ὑπό τε τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἀγγλικανι-

κῆς Ἐκκλησίας, προεξαρχούσης τῆς ὑμετέρας φιλοχρίστου Σεβασμιότητος. Οἱ χριστιανοὶ καὶ φιλοδίκαιοι ἰδίᾳ λόγοι περὶ ἀποδόσεως τῆς Ἁγίας Σοφίας, τοῦ Πανελληνίου καὶ πανορθοδόξου προσκυνήματος, εἰς τὴν ἀφ' ἧς ἀπεσπάσθη βιᾳ καὶ δυναστείᾳ Ἑλληνορθόδοξον χριστιανικὴν λατρείαν, εἰσέδυσαν βαθύτατα εἰς τὰς καρδίας τοῦ φιλοθρήσκου Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐπλήρωσαν αὐτὸν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα καὶ τὸν φιλόχριστον τῆς Ἀγγλίας λαόν, ὅστις διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἐγένετο ὄργανον τῆς Θείας Προνοίας πρὸς ἀπολύτρωσιν τῶν τόπων, οὓς ἐπάτησαν οἱ πόδες τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν καὶ τῆς Ἀσίας, ἐν ᾗ φέγγουσιν οἱ ἑπτὰ ἀστέρες τῆς Ἀποκαλύψεως.

† Ὁ Ἀθηνῶν ***Μελέτιος***

Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Ροδοστόλου Ἀλέξανδρον Συνοδικὸν ἐπίτροπον, Διὰ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον Sant Luis Πρόεδρον τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ χαρᾶς πολλῆς ἔλαβε γνῶσιν ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας τῶν τιμῶν, ὧν ἐγένετο ἀντικείμενον ὑπὸ ἐπισκόπων, Ἱερέων καὶ λαϊκῶν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κατὰ τὴν αὐτόθι παρουσίαν του ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν, ἃς ἐπεσκέφθη καὶ ἰδίᾳ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἔν τε τῷ Ναῷ τοῦ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου καὶ ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Σωτῆρος, καὶ μετὰ συγκινήσεως ἐπληροφορήθη τὴν ζωηρὰν ἐκδήλωσιν τῶν θερμῶν αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ συμπαθείας τοῦ τε κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐκφράζει δι' ὑμῶν παντὶ τῷ πληρώματι τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐπισκοπιανῆς Ἐκκλησίας τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἐκκλησίας μετὰ τῆς ἐγκαρδίου εὐχῆς, ὅπως ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐκπλήρωσις τῆς καθημερινῆς δεήσεως ἣν ἀναφέρομεν ὑπὲρ τῆς πάντων ἑνώσεως.

† Ὁ Ἀθηνῶν ***Μελέτιος***

Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς 21 Δεκ. τῇ προτάσει τοῦ Παν. Μητροπολίτου, πληροφορηθέντος περὶ τῆς κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου μετὰ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου ὑπὸ τοῦ Β' Γραμματέως τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. κ. Ἱεροθέου Μπόκολα, ἀτρύτως ἐργασθέντος κατὰ τὸ διαρρεῦσαν χρονικὸν διάστημα ὥστε νὰ ἐξασφαλίζηται ἐπίκαιρος ἡ ὅλη ἐργασία τῆς Ἱ. Συνόδου, οἱ Σεβ. Συνοδικοὶ πάντες ἐξῆραν τὴν φιλεργίαν καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος κληρικοῦ, ἐφ' ᾧ καὶ ἐξεφράσθη αὐτῷ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἱ. Συνόδου.

Μετὰ τοῦτο ἡ Α. Π. ἐδήλωσεν, ὅτι πάντες οἱ ἀκολουθήσαντες αὐτὴν εἰς τὸ ἀνὰ τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν ταξείδιον κληρικοί τε καὶ λαϊκοὶ ἐξεπροσώπησαν τὴν Ἐκκλησίαν τελείως, διὰ τῆς μορφώσεως δὲ καὶ τῆς καθόλου διαγωγῆς αὐτῶν ἔδωκαν μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἀποστολὴν αὐτῆς οὕτως, ὥστε πάντες νὰ ὁμιλῶσι περὶ πάντων τῶν τῆς Ἀποστολῆς μελῶν μετ' ἐπαίνων καὶ θαυμασμοῦ. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐνεκρίθη ὅπως ἐκφρασθῇ ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἱ. Συνόδου πρός τε τὸν Θεοφιλ. Ἐπίσκοπον Ροδοστόλου κ. Ἀλέξανδρον, πρὸς τοὺς Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτας κ. κ. Χρυσόστομον Παπαδόπουλον, Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Διευθυντὴν τῆς Ριζαρείου Σχολῆς· καὶ Ἀλέξανδρον Παπαδόπουλον, Ἀρχιγραμματέα τῆς Ἱ. Συνόδου, καὶ πρὸς τὸν κ. Ἀμίλκαν Ἀλιβιζᾶτον, Τμηματάρχην τοῦ Τμήματος τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκηησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας.

Πρὸς δὲ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Ροδοστόλου κ. Ἀλέξανδρον διεβιβάσθη τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

Θεοφιλέστοτον Ἐπίσκοπον Ροδοστόλου Ἀλέξανδρον Συνοδικὸν Ἐπίτροπον

Νέαν Ὑόρκην

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀκούσασα τὴν Ἔκθεσιν τοῦ Σεβασμ. Προέδρου Αὐτῆς Μητροπολίτου Ἀθηνῶν περὶ τῆς προκοπῆς τῶν ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ εὐδαίμονι χώρᾳ τῆς Ἀμερικῆς τέκνων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτῶν πρὸς τὴν πατρίδα εὐχαριστίαν ἐγκάρδιον ἀναφέρει ὑπὲρ αὐτῶν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντος Σωτῆρος Χριστοῦ ἐξαιτεῖται πλουσίαν ἐπ' αὐτὰ καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν εὐχομένη ἅμα, ὅπως ὁ μετ' ὀλίγον ἀνατέλλων νέος τῆς χρηστότητος Κυρίου ἐνιαυτός, ᾖ αὐτοῖς τε καὶ τῷ ἔθνει παντὶ καὶ τῷ κόσμῳ ὁλοκλήρῳ εὐλογημένος ἄνωθεν διὰ τῆς ἐπικρατήσεως ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῆς εἰρήνης τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν ὧν διαπρύσιος κῆρυξ καὶ ὑπερασπιστὴς τυγχάνει ὁ μέγας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Πρόεδρος Γ. Οὐΐλσων.

*† Ὁ Ἀθηνῶν **Μελέτιος***

Ἐπίσημα τηλεγραφήματα.

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Προύσης κ. Δωροθέῳ Τοποτηρητῇ τοῦ Οἰκουμ. Θρόνου

Εἰς Κωνσταντινούπολιν

Ἀσπαζόμενοι Ὑμετέραν ἀγαπητὴν Σεβασμιότητα ἐν Χριστῷ τεχθέντι δεόμεθα Αὐτοῦ τῆς ἀγαθότητος δαψιλεύῃ ἄνωθεν τὴν πανσθενῆ αὐτοῦ δύναμιν τῇ στρατευομένῃ Πρωτοθρόνῳ Ἐκκλησίᾳ ἐν τῷ θεοφιλεῖ ἀγῶνι περὶ πλήρους καὶ τελειωτικῆς αὐτῆς ἀπολυτρώσεως ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς δουλείας διὰ τὸ αἷμα τῶν μαρτύρων τῶν μαρτυρησάντων διὰ τὴν πίστιν Αὐτοῦ.

*Ὁ Ἀθηνῶν **Μελέτιος***

Τῷ Μακαριωτάτῳ Πατριάρχῃ Ἀντιοχείας κ. Γρηγορίῳ

Εἰς Δαμασκὸν

Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν Βηθλεὲμ τεχθείς, οὗ τῇ δυνάμει ἡ τῶν Ἀντιοχέων γεραρὰ Ἐκκλησία ἠλευθέρωται τῶν τῆς μακραίωνος δουλείας δεσμῶν, Αὐτὸς χαρίζοιτο τὴν Ὑμετέραν ἀγαπητὴν Μακαριότητα τῇ Ἐκκλησίᾳ μακροημερεύουσαν ἐν ἀπολαύσει παντὸς ἀγαθοῦ.

*† Ὁ Ἀθηνῶν **Μελέτιος***

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Πτολεμαΐδος κ. Κελαδίωνι

Εἰς Ἱεροσόλυμα.

Συμπαριστάμεθα τῇ γεραρᾷ Ἀδελφότητι ἑορταζούσῃ ἐν Βηθλεὲμ ἐλευθέρᾳ τοῦ Χριστοῦ τὴν Γέννησιν καὶ συνευφραινόμεθα Αὐτῇ ἀπηλλαγμένῃ μὲν τῶν δεινῶν ἀστόργου Ποιμαντορίας πανηγυριζούσῃ δὲ τὴν ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδον ἐπιλέκτων ἀδελφῶν. Πληθύναι Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μεθ' ὑμῶν.

*† Ὁ Ἀθηνῶν **Μελέτιος***

ΠΙΝΑΞ

τῶν περιεχομένων τοῦ η' τόμου.

*) Ὁ ἀριθμὸς σημαίνει τὴν σελίδα.

Οἱ γράψαντες τὸν «Ἐκκλησιαστικὸν Κήρυκα» κατὰ τὸ 1918.

† Ὁ Ἀθηνῶν ***ΜΕΛΕΤΙΟΣ***
Ἀρχιμ. Χρυσ. Α. Παπαδόπουλος
» Ἐμμαν. Ἰ. Καρπάθιος
» Μεθόδιος Κοντοστᾶνος
» Χρύσανθος Μακρῆς
» Ἀνδρέας Τριανταφύλλου
» Παντελεήμων Φωστίνης
Διάκον. Ἀρσένιος Δηλιγιάννης
» Αἰμιλιανὸς Πιπέρκοβιτς
» Παρθένιος Πολάκης
Ἀμίλκας Ἀλιβιζᾶτος
Μιχαὴλ Ἰ. Γαλανὸς
Ν. Ἰ. Γιαννόπουλος
Ν. Δ. Καλογερόπουλος
Ἑ. Α. Κ.
Ἀλέξανδρος Μακκᾶς
Κωνστ. Παπαδημητρίου
Γρηγόριος Παπαμιχαὴλ
Χαρίλαος Ἰ. Παπαϊωάννου